

Samarbeidsutvalget ved Sogn barnehage
Rolf E. Stenersens allé 5
0858 Oslo

Barne- og familiedepartementet
Pb 8036 Dep
0030 Oslo

330.00
2009/04/69

— 202

Oslo 07.01.2005-01-07

Herved oversender Samarbeidsutvalget ved Sogn barnehage sin høringsuttalelse til ny barnehagelov.

Sogn barnehage er en av Studentsamskipnaden i Oslos barnehager, og høringsuttalelsen støttes av flere av SiO-barnehagenes samarbeidsutvalg.

For Samarbeidsutvalget ved Sogn barnehage

Anita Robøle, leder

Samarbeidsutvalget ved Sogn barnehage
Rolf E. Stenersens allè 5
0858 Oslo

Barne- og familiedepartementet
Pb 8036 Dep
0030 Oslo

Oslo, 07.01.2005

Høringsuttalelse om ny barnehagelov

Samarbeidsutvalget i Sogn studentbarnehage har, med utgangspunkt i våre erfaringer med dagens barnehageordning, vurdert departementets høringsnotat om ny barnehagelov og ønsker med dette skrivet å nå fram med våre synspunkter på dette.

Vi vil innledningsvis få trekke fram noen prinsipper som vi, ut fra vårt møte med barnehagehverdagen, anser som særlig viktige for å få en god barnehage:

- Hvert barn skal bli sett og få utfordringer på sitt nivå og etter sine behov. Dette krever av personalet at de er oppmerksomme, ikke bare på hele barnegruppen og legger merke til større konflikter, men at de også ser hvert enkelt barn og, over tid, har mulighet til å observere rollemønstre og påse at barna får variert erfaring.
- Barna skal få *erfaringsvariasjon*. Med erfaringsvariasjon mener vi her at barna opplever å ha forskjellige roller i lek både på turer, i ute- og innelek og i organiserte og uorganiserte aktiviteter.

Disse to punktene er viktige i barnas utvikling av et positivt selvbilde, kommunikasjon og mestringserfaring. Personalets pedagogiske kompetanse og evne til å være i lek og veilede i konflikter har stor betydning på dette området.

- Stabilitet og trygghet i voksengruppen og barnegruppen
- Kompetente ansatte

Våre kommentarer:

På bakgrunn av disse prinsippene har vi følgende kommentarer til lovforslagets §10, §18 og §19:

For å ivareta ovennevnte prinsipper, er det nødvendig med nasjonale normer for pedagogtetthet og bemanning (§19). Det bør også, i forhold til § 10, finnes normer for barnehagenes lekeareal inne og uteareal. Dessuten er det viktig at §18 setter opp retningslinjer for hva som er *forsvarlig* pedagogisk ledelse, slik det gjøres i alternativ B.

Barnehageloven skal være en lov som bl.a. sikrer pedagogisk kvalitet og omsorg og bør derfor ikke inneholde vage formuleringer (f.eks. §10, §18 B og §19 C og D) som åpner for tolkninger der kvaliteten i barnehagene reduseres.

Det er svært uheldig dersom loven gir kommunene ansvaret for å stille opp reglene for areal, pedagogtetthet og bemanning, samtidig som de sitter med ansvaret for barnehagefinansieringen. Vi frykter at kommunene i denne dobbeltrollen vil la økonomiske hensyn veie tyngre enn barnas behov for tumleplass og kvalitet. Denne ordningen vil derfor kunne få flere uønskede konsekvenser:

- Redusert antall pedagoger og assistenter og mindre areal per barn. Dette vil igjen føre til at hvert barn vil få dårligere pedagogisk oppfølging, mindre omsorg, mindre samspill mellom voksne og barn, færre turer og aktiviteter. Dessuten vil barnehagetilbudet ved færre ansatte bli mer utsatt for redusert åpningstid og stengning ved sykdom blant personalet. Alt dette bryter med de prinsippene vi innledningsvis satte opp for en god barnehage.

Vi ser at dette lett kan bli en videreføring av den reduseringen av barnehagens innhold som har funnet sted de siste par tiårene. Det er stadig blitt færre voksenressurser. Bortfallet av morsmålstreningen er ett eksempel på dette. Denne negative utviklingen kan settes i sammenheng med hva som videre skjer på barna på skolen:

- 1) Vi vet i dag at mange med kommunikasjonsproblemer, adferdsproblemer og lese- og skrivevansker (ikke bare dysleksi) kunne blitt hjulpet allerede i barnehagealder. Det er utvilsomt viktig at barn får respons i sin kommunikative utvikling.

- 2) Barnas kommunikasjon i sosiale sammenhenger – både deres kroppslige og språklige kommunikasjon – er av største betydning for hvordan de fungerer sosialt både når det gjelder det stadiet de til enhver tid er på, samt for hvordan de utvikler sine sosiale/antisosiale evner.

- 3) Deres kommunikasjon og evne til selvdialog er dessuten avgjørende for barnas senere lese- og skriveferdigheter.

- Ordningen åpner også for store forskjeller i barnehagetilbudet fra kommune til kommune og kan føre til at tilbudet bestemmes av den enkelte kommunes økonomi. Dette er verken riktig eller rettferdig ovenfor barna som ikke burde berøres av politiske og økonomiske interesser. Stabiliteten er også truet i og med at barnehagenes betingelser til enhver tid vil være avhengig til kommunenes skiftende politiske ledelser.

Konklusjon.

Det faktum at kommunene nå tillegges det økonomiske ansvar for barnehagedriften, øker behovet for lovfestede normer som setter opp rammer for barnehagene. Det er ikke verdt å ta sjansen på at våre barns rettigheter blir ivaretatt i vanskelige budsjettsituasjoner på de lokale plan. Det er derfor nødvendig med *konkrete nasjonale*

direktiver for minstestandarder som sikrer våre barn like og nødvendige vilkår i forhold til omsorg, pedagogisk kompetanse og lekeareal.

For Samarbeidsutvalget ved Sogn barnehage,

Anita Robøle
leder